

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Any XII

Reus, Dissapte 4 de Setembre de 1897

Núm. 3.359

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes.	P. 1.00
n provincias trimestre.	3.00
Extranjero y Ultramar.	7.00
Anuncios, à preus convencionals.	

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals

llibreries d'aquesta ciutat de forma y tota sup costat.

En Barcelona, litografia Mallofré, carrer Junquera, 6.

No's retornen los originals encara que no's publicuin.

Farmacia Serra

Arrabal Santa Anna, número 80, prop á la plassa de Catalunya

MALALTS DELS ULLS

Lo DOCTOR BIADA, oculista del Hospital del S. C. de Barcelona, ex-quefe de clínica y ab titol de las universitats de Berlin y Wurzburg, ex-ajudant dels Drs. Wecken y Landolt de Paris.

Reb en CONSULTA á Reus, tots los diumenges y dilluns de 9 á 12 y de 4 á 5. Arrabal alt de Jesús, 38; sobre el Correu.

Los demés dies á Barcelona, Clars, 44, cantonada á la Gran Via, de 11 á una y de 4 á 5.

SECCIÓ DOCTRINAL

La institució moderna

y el Regionalisme

Senyors:

Aquell filòsoph de la antiga Grecia, que preferia un animal instruit à un home ignorant, y deya que un home sense instrucció no era més que una pedra inanimada; havia estudiad molt à fondo el cor humà y coneixia tot l'alcans y tot el poder de la instrucció; ella es l'aliment del esperit com el pa es l'aliment del cos, y tots els esforços dels sabis preceptistas de la humanitat deuenen convergir á dotar al home d'aqueix aliment, procurant que sia pur, natural y abundés. La instrucció es el basament de la Societat si la Societat està avuy agitada es perque no paheix be l'aliment del esperit y 's trova enferbrada y neguitosa.

Avuy tenim la nació espanyola confurbada; la gerrida y gemada perla de las Antillas no pot engolar la sanch que demunt d'ella vessa una guerra fàtrida, las floridas Filipines cauen vensudas, xopas en sa propia sanch y en la de la patria que s'escola; la miseria truca á la porta de nostres hisendas, y la mort esterehidora arrebassa de la llar de nostres jornalers y de nostres pagesos els fills sanitosos, els puntais de las familiyas, pera durlos á batreys estoicàment á païssos lluynans y poch hospitalaris malgrat la civilisació, la pau, la llibertat.

¡Ah! Senyors! qui afront més gran constitueixen per nostra època que s'creu tant perfeccionada, aqueixas lluytas infernals nascudes á la sombra del progrés y de la somiada germania dels pobles!

Els grans sacerdot de las ideas regeneradoras modernas, predicán el culte de una Patria sola pera tots les homes, de un idioma comú, d'unas lleys úniques que igualin á tothom á cops d'espasa, y els pobles els hi responen ab crits y údols de guerra, ab xiulets de balas ab espatechs de canons y bombas. Y es que aqueixos plats son encara massa forts pels pahidors intel·lectuals de nostra generació, no deuenen de cap manera imposarse á crits las idees humanitàries, sino fer les despertar del cor del home desde sos més tendres anys per medi d'una ensenyansa à propósito.

Quan no es oh no solzament en las terrás caldejadas nosostres darreras colonias abont s'ha estés aqueixadilla al esglayadora de germans contra germans, d'homes contra homes; no es solzament en païssos poch civilisats encare, en el cor de la Europa que ha esbargit pel mon sos usos y costums, sos lleys y sos creencies, son sapigner y sos ideals, y fins els seus errors y els seus defectes; el cor d'aqueixa mateixa Europa han nascut com nous soldats de Cadmo dos

La que paga més contribució de la província FARMACIA OBERTA TOTA LA NIT

seu territori, la riquesa de sus possessions nosaltres, els homes d'avuy ja no ens ficsém ab aqueixas grandes tan petitas; nosaltres medim els pobles pel seu nivell intel·lectual, per las llibertats que disfrutan, y més que per això, pel paper que jugan en aqueixos grandiosos drama anomenat «La Civilisació». Nosaltres creyem que com mes petit es un estat, més perfecta pot esser la organització, perque vejem tots els días, que com més reduida és una familia, ab tanta més armonia viu, per regla general. Creyem també que com més amplias y generosas sian la sevys lleys, més amor li durán sos habitants, perque en la familia, el pare es més estimat quant menos rigor usa ab sos fills y creyem finalment que quant més democrata sia la autoritat que el reig, que geixi més tranquila serà la seva existencia, puix la pau y la tranquilitat son el destí del home; neixer, disfrutar del goig de viurer, y morir naturalment pera cedir-se el lloch á un altre que pugui a gosar de la vida; tal es que el destí material del home, com el de tot ser orgànic.

A cops de canó s'han forjat las grans potencias, á cops de canó s'desferán algún dia, en plena llum del Sol, pera no juntarse may més, malgrat totas las ambi-

cions de tots los dictadors de las etats vincentas. A la patria gran, forta armada fins á las dents, sucesuirá la patria petita, natural, feta per l'aplech voluntari de distins pobles germans per sa manera de pensar y de sentir, per la topografia del seu territori y sobre tot per la llengua natural pue parlin. Llavors, no s'tinirá de qdran de publicar lleys que cridin als homes pobres al combat, per forsa, ni per dissort; un enemic que envejeix posa en perill la santa llibertat d'una d'aqueixas regions: les demés correrán á salvarla com uno aixamadeq vas abellas que véu el seu bucho en perill; hi aniran q sí, de bona voluntad com á germanes valentes. Llavors, no haurà cap colonia que s'axequi en armas contrab la metropoli, demandant á foch y á sanch treidorament desde sas maniguas impenetrables, una llegítima cadu. A cada per un grapat de sigles de vida marital ab la mal teixa. No's veurá tampoch cap estat que s'oreguisen dret d'imposar per las armas, el seu dominii sobre l'eu altri nacions més petites, perque no més al probar de ferho, s'execarán com un sol home tots els estats de la terra, y aplanaran al envejós aburrit sota la llam-viuda borda de la indignació com una serp verinose.

Al mes, senyors, poch adelantaré en la part moral del home, si no procirièm per tots els medis ferli la instrucció agradable, comprensible y profitosa. Men-

tres la moral de las escolas estiga basada en principis de Teodicea arcaica, mentres la idea de Patria, repre-

sentí als noys no més una llarga lista de guerras, de conquistas, de morts y naixaments de personatges, d'opressions y de tiranías y revenjas, mentres els predi-

quém que foren grans homes els ambiciosos, acaparadores del món, mentres s'els administrí els migrants co-

neixements de las ciencias que avuy se 's hi dona, y els pochs anys s'els lligui á un treball manual pesat y antipàtic com un matxo fermat á una sinia ab els ulls tapats, no podém esperar que floreixi, ni arribi la noble idea de la patria universal, aqueixa idea gran-

diosa que nostra joventut porta clavada al front com un Deu inmortat. D'aqueixos errors, d'aqueixas deficiencias d'educació neixen bona part dels mala

queridos, que com á crancs devoradors cubreixen el cos de nostre sige, donantli una agonía esgarrofosa.

La idea de la patria en l'home d'avuy, obert de potencies, senyor dels elements, posseidor de molsa se-

creits de le mare Naturalessa, no pot ser artificiosa com en els sigles passats, sino natural y exponiánea, basa-

da en el amor egoiste d'ell mateix, del que te á sa familia, á sas Hibertats, als sers que estima, als que

exercits contraris que han tacat ab sanch humana, el bressol de la civilisació, la font de la filosofia, la terra florida y sagrada del art y del heroisme, tornant eynas fratricides la creu y la mitja lluna, la Biblia y el Koran, sense que la vella, la decrepita Europa pogués imposar la pau per la seva autoritat. No s'ha goset mourer de por de que al fregar elllas ab elllas las armas que de tant temps te amagatzemadas se li vessés un regalim de pòlvora que 's podia encendrer... perque aixó de las guerras, fa com lo cotó s'encenen solas.

Y saben, senyors, lo que significan aqueixas tuyas encarnissadas y pahorcas? significan els últims esforços de las institucions y las ideas vellas que bregan desesperadamente ab las ideas y las institucions novas; els seus incentius son las instruccions y educacions deficientes ó mal suministradas, els enfits de llibertats mal compresas, de somnis de cosmopolitisme poch estudiats, d'aspiracions justas més poch definides d'envejas y racunies de pobles, d'odis de rassas y de creencies que encara cercan lo cor dels homes, y els allunyan uns de altres com si fossin enemichs á mort...

May la ciencia Social havia sigut tan còneguda, tant estudiada y difundida com en nostres dias, mes aqueixa Ciencia te molt de la alquimia de la Edat Mitjana. També ella busca la fórmula-mágica del or, del or de la veritable germania dels homes de tot lo mon, y no la trovará, oh no, ab lleys absorvents y centralizadoras, ab la creació sempre artificiosa de grans potencias, ab la adoptació obligatoria d'una llengua única. Aixó vindrà, pues vindrá pels seus passos contats, pel camí legal de las evolucions, el dia que 'ls homes per sa instrucció y per sa educació sigan lo que deuen ser. lo que 'ls hi exigeix que sigan la seva innegable superioritat intelectual que tant y tant per demunt 'ls sizerca dels demés sers de la creació.

Las grans potencias! Grans serían de debò si haguessin crescut per la sola voluntat de sas regions confederadas, y no per la forsa brutal d'unes armes victoriosas. El cor del home aborreix aqueixos grans poders artificials; per qué no se l'hi ha de prodigar una instrucció que no li torci per res els sentiments del seu cor? Per qué s'ha de donar tant poca importància á la educació del home, si mes tard ie de ser responsable dels seus actes, dels cuales ne respón fins á la seva vida?

Pregunteu'l á Irlanda si li plauhen los tractes de Inglaterra, á Ungría si 's trova be dintre d'Austràlia, a Polonia si li prova l'aire de Rússia, á la Alsacia y La Lorena si viu à gust en Alemanya y nos respondràn ab sos sospirs y sos llàgrimes. Feu semblants preguntas als petits estats col·lindants ab Turquia, y vos contestarán ab un rugit de fonda rancuma, pregunteu'l á Creta, y la veuréu aixecar-se cors següents enmagrida d'empenyents vostre ajuda generosa!

Las grans potencias! No es job! no lo que fa les nacions grans, la xifra de sos soldats, la extenció del

'l rodejan y tracta, als que parlen sa mateixa llengua, després d' aqueixa idea de Patria tant natural y tant llògica la de la *Patria Universal*; neix triomfalment ella sola, com allà en els temps dels somnis y de las ficcions grandiosas de la Mitologia, nasqué Venus de la espuma de les onas.

Devém fer compendre als noys gràficament lo que es nostre planeta, ferlos assaborir els goigs del estudi, ben metodisat, donarlos á comprender que així com las pagodas, les iglesias, les mesquites y las sinagogas son els temples dedicats pe'l home á son Deu y abstracte que està en tot y per tot, y més que en lloc en la conciencia; així mateix las escolas, els tallers, y las fàbriques son els temples dedicats á la Sabiduría y al treball que estant en tot y per tot igual que Deu. Els farém tenir molt amor á la família per ell constituida y d'ella dimanat, á la regió, al estat, al mon en pés; y aixó no ho farém per medi de imposicions preceptuosas, sino despertant en ells la llei natural perque vegin brillar desde 'l Sinashí resplendent de sa intel·ligència cultivada, las noves Taulas de la Societat moderna, lo Decálech revelat per la veu poderosa de la Fraternitat. Farém també que preferixin lo treball y la vida en la seva regió, perque mes honrates l' home com mes llei porta als sers que 'l rodejan, no 'ls posarém imatges avuy caducades, ó desfetas com glops de fum, del Bé y 'l Mal, no 'ls predicarem torments ni plahers mes enllà d' aqueixa vida; el càstich positiu del home deu esser el penediment del seu mal procedir, despertat com un rosequer terrible en son cor, per l' extranyament de la Societat per ell ofesa.

(8ª acabarà)

mis sincera ètim stava
ell que són més sup
els quals són
els quals són

La cuestió del pà

Pochs anys lo pà havia experimentat una puja tan notable com enguany. A Espanya ha sigut de més tristes consecnencias l' encariment d' un article tan necessari y de tén de consum, per havernos ensopagat en un any desastrós per l' agricultura, al mateix temps que 'ns ha trobat agobis d' impostos nous y recàrrechs de guerra, y trobarse 'ls pobles sense joves, sense fruysts y sense diners.

No obstant, en mes ó en menos per tot Europa s'estant tocant les tristes consecnencias d' aqueix encariment, consecnencias que tocan á tothom menos á alguns magatzemistes que han realisat grans ganancies ab la venda de sas existencies de grans.

Molts gent, y fins molts periódichs ilustrats, han caigut en la vulgar preocupació de dir que la puja del pà se deu al haver anat malament la cullita del blat. Aixó es un error manifest. Segons datus autorisats, la cullita d' enguany, à Espanya y en la majoria dels païssos d' Europa, la cullita ha estat superior á la del any passat, y no ha tingut res de migrada. En segon lloc, no 's pot deure á aquesta causa per la senzilla raó de que les principals cullitas encara s' hen de fer. La puja del blat se deu únicament al acaparament dels grans magatzemistes.

A França, que es lo país hont se culti mes blat, en relació ab la extensió de la terra, s' està tocant també los resultats d' una gran puja en lo preu del pà, tant, que 'l Consell Municipal de París se veu precisat á adoptar seríes mides perquè pugui comprar pà las classes pobres, consistentes en procurar blat á un preu relativament barato ó repartint grans cantitats de bonos en pà á las familias mes necessitadas.

Hensaquí un estat comparatiu dels païssos que mes grà produheixen.

Frànsa, 80 milions d' hectòlitres; Alemanya, 40 milions; Russia, 85 ó 90 milions; Italia 45 ó 50 milions; Inglaterra, 28 milions; Austria, 30 milions; Espanya, 60 milions; Estats Units, 170 milions (en una terra 16 vegades mes gran que Espanya); las Indias inglesas, 80 milions; 'l Australia, 15 milions. Deu considerar-se que 'l cultiu del blat s' extent per tot lo mon, y que fora de contats païssos, tots ne cullen per la exportació.

Nosaltres acabém de fer la cullita y se 'n farán d' altres en aquest mes, en lo vinent y encare en los que vindrà en tot l' univers. Aqueixa rotació de la cullita del blat es molt curiosa y digne de saberse de memòria.

Héusela aquí.

Per l' Agost se culti lo blat en Inglaterra, Bèlgica, Holanda, Alemanya del Nort, Dinamarca, Polònia y Amèrica, extenentse en una llarga zona á dreta y esquerre de la línia de la frontera entre 'ls Estats Units y 'l Canadà.

Pel Setembre, al Nord del Canadà y 'l Japó, Noruega, Suecia y Escòcia.

Pel Octubre, en la Russia septentrional y 'l alta

Siberia ahont de cada dia va extenentse mes son cultiu.

Pel Novembre, en la Bolivia, Perú y l' Ecuador.

Pel Desembre, en la Birmania y en l' África del Sud y en los Bòers, lo país de las minas d' or.

Pel Janer, en la República Argentina, Chile, Australia y Nova Zelandia.

Pel Febrer, en las Indias Inglesas y en lo Japó meridional.

Pel Mars, en l' alt Egipte, Arabia y 'l Sud de la India.

Pel Abril, en Méjich, Antillas, baix Egipte, Menopotània turca, Persia, Siria, etz.

Pel Maig, en los Estats Units del Sud, Texas, Florida, China, lo Japó central, etz.

Pel Juny, casi en tota Europa mediterrània, Espanya, Italia, Grecia, en los Estats Units del centre, desde la Lluciana, fins al Missouri, y en tot lo Far-West.

Pel Juliol, en tots los païssos temperats com la França, 'l Alemanya del Sud, l' Àustria, la Rumania y la Russia meridional.

Per aqueixa llarga enumeració de cullitas incessants y ab los poderosos y ràpits elements de transports ab que avuy compta 'l comers, ben clar se veu que no podria faltar may pà en cap país hont la cullita del blat hagués estat esguerrada, pero l' alt comers, los acaparadors ho disposen d' altra manera y á troch de fer ells un bon negoci, permetin que falti aquest element al mercat y 'ls pobles en determinades èpoques tingan que pagar lo pà á un preu exorbitant.

Tal es la cuestió que avuy preocupa á casi totes las nacions d' Europa.

J. A.

Reus, 3 Septembre, 1897.

CRÒNICA REGIONAL

OBSERVACIÓNS METEOROLÒGICAS del dia 3 de Setembre de 1897

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

En lo present número comensom á publicar la conferència «La educació moderna y el Regionalisme» que nostre amich lo jove y excellent escriptor en Mènec Marinel lo donà en l' Ateneo Obrer de Sant Andreu de Palomar.

Encare que en algun punt no estiguém del tot conformes ab l' opinió del conferenciant, lo treball resulta sumament profond é interessant, per la molta y bona doctrina que conté.

Los pastors tornan á fer de las sevas, surten y entran á la hora que volen, van sense esquella ó ab esquella que no toca, prenen herba y no solzament herba sino garrofas, allí hont los dona la gana, y 'ls guardares, com si tal cosa, veuen entrar los remats després de la posta de sol, troben als pastors ab carretades d' herba y senalles de garrofas y passan dias y dias y sense fer una sola detenció.

A Reus tenim unes Ordenansas que diuen alguna cosa sobre los remats: lo Reglament de guardia rural de la nació també 'n parla, pero per lo vist los guardas rurals de Reus ho ignoran tot y no hi ha en la Casa Consistorial qui 's vulgi interessar per la policia rural mes descuidada que may.

Aahir el vespre vam tindre l' gust de veure en los aparadors de casa Miquel Ventura uns cuadros que cridaven fortament l' atenció.

Son del jove pintor Hortensi Güell, ferm soldat del modernisme, y en quins cuadros segueix las noves tendencias que en art, venen de fora y que aquí á Catalunya han trovat eco.

L' hú es una atrevida nota á *pintor*, un estudi d' un camp ab socas, molt ben vist; l' altre una tendre y mística nota blanca d' una entrada de convent ahont s' hi sent la tranquilitat de la vida dels Clansires.

Rebi nostra mes coral enhorabona l' aprofitat artista rensench y l' encoratjèm perque vagi seguint que bon camí que ha comensat, segurs de que hi vindrà honra y profit.

Hem rebut lo número 32 any segón, de la excellent revista «L' Atlàntida» de Barcelona. Dit número publica un escollit text, entre 'l qual se destaca una poesia inèdita del gran Verdaguer. Entre 'l bon número de grabats que l' avaloran, es de notar un preciós quadro d' en Ramon Casas, lo qual representa una noya resant devant d' un Sant-Crist dintre d' una senzilla estancia. Reparteix també tres folletins, una comèdia, una col·lecció de poesias y un poema, que es lo famós d' en Mistral titulat «Lo Poema del Rose». Es un número verament notable.

Lo notable poeta catalanista en Ferran Agulló y Vidal, ha entrat á formar part de la redacció del diari semi-rotatiu «Las Noticias». Mal empleo pel senyor Agulló.

S' ha publicat l' «Anuari Català», any IV, corresponent al present any. En ell figuraren variats y excellents treballs de nostra joventut literaria, particularment dels afiliats à la escola modernista.

Lo recaudat en lo dia d' ahir en la Administració de Consums per diferents espècies, puja la cantitat de pessetas 882'03.

Lo Sr. President de la Cambra de Comers d' aquella ciutat, com à Vocal de la Comissió Executiva de la Exposició Nacional d' Industrias Modernes de Madrid ha rebut del Sr. President de la mateixa la Circular que copiem á continuació, per lo que puga interessar als Industrials que vulguin concorrer á dit Certamen:

«Exposició Nacional d' Industrias Modernes de Madrid de 1897.—En virtut de lo disposat en lo Real decret de 22 de Juliol últim, se celebrará en aquesta Cort una Exposició de productes de las Industrias modernas que s' instalará en lo Palau de la Industria y de las Arts, obrintse 'l dia 20 d' Octubre pròxim vinent.

—Poden acudir á dit Certamen, y així convé que tinga lloc totas las Industrias fabrils y agrícoles en aquets últims temps estableties ó que en qualsevol sentit hagin progresat, ab lo principal objecte de revelar las forces productoras del país, los aients de que està animada la Nació, y la té que té en sos futurs destins à pesar de las contrarietats que actualment sufreix per las guerres colonials, cals danys està disposta á reparar enèrgicament ab los fruysts d' un treball assiduo y cada vegada més ampli y vigorós.—Per aquets motius, de rellevant utilitat nacional y d' evident profit particular la Comissió s' apressura á fer un cridament al patriotisme y al interès de tots los productors, solicitant dels mateixos lo més decidit concurs per 'l bon èxit d' aquesta empresa cals condicions estableix lo Reglament de la mateixa del qual per paquet separat s' accompanyan dos exemplars, així com quaranta de las cédulas d' inscripció, cual circulació y formalisació recomana, pregant la major eficacia, promptitud y zel en aquest assumptu essencial de la Exposició de que 's tracta que gosi del valiós apoyo del Gobern y cals propòsits tan beneficiosos han de ser per la causa del progrés nacional.—La Comissió li estimarà que per tots los medis que son bon zel lo sugereixi, y ab la brevetat que reclama lo angustiós del plazo disponible, dongui á coneixer molt especialment als productors que en lo Certamen desitgen figurar, totes las circumstancies que aquest reuneix y las reglas especials que pera particular coneixement de cada un van impresas en las cédulas d' inscripció, sobre cals reglas me permeto també cridar la atenció de V. S. y de la Corporació de sa digna presidencia.—A Deu guardi á V. S. molts anys.—Madrid 31 Agost de 1897.—Lo President, Lo Duch de Sexto.

De la India anglesa.—Un telègrama de Simia anuncia que 'l fort de Beluchistán ha caigut en poder dels insurrectes, quins al penetrar en la plassa després d' un atac obstinat, passaren à gavinet á la guaranició.

La noticia d' aquest desastre ha produït gran sensació á Inglaterra, per quant s' havian reconcentrat en aquella regió 20.000 homes del exèrcit anglès de la India, haventse anunciat ab aquest motiu que la insurrecció podia donar-se per acabada.

En vista d' aquest inesperat fracàs, se diu, segons un telègrama de Calcuta, que 'l general en quefa del exèrcit de la India ha marcat á la frontera pera possarse al frent de las tropas ingleses á fi de sofocar la insurrecció.

En altre despaig del mateix origen se diu que s' han sublevat las tribus mussulmanas de la costa de Madras.

La situació sembla agravarse per moments.

DE VIATGE

De Tortosa á Sant Carlos de la Ràpita

CARTAS DE LO SOMATENT

Tres son los medis de locomoció en que 's pot fer lo viatge, descartant la bicicleta y l' agafar lo camí a peu; per lo tren fins á Amposta, ab carro, ó per riu avall també, fins á Amposta, shont esperá a la «Providencia» ó á la «Atrevida», barcas que fan lo trajecte; una tartana antiga, tant com ho es lo mateix que d'ella tira, donchs talment sembla una arengada rovellada per lo temps.

Lo medi per mí escutí fou lo de la barca, que sortint á las 2 de Tortosa arriba á las 4 á Amposta y 's transborda á la tartana, aquesta nos deix á las sis á Sant Carlos.

L'Ebre, avuy per avuy, no es caudalós; rellisca per son cause tranquil y sossegat y en son si porta no mes una tercera part escassa de l' aigua que generalment se precipitar la seva corrent a desembocar al mar.

A més, es tant poquet lo desnivell desde Tortosa á Amposta, que les barcas que fan lo trajecte quan no tenen vent favorable, lo de garbí, que regularment es en lo viatje d' anada, ni utilisan la vela, ni fan ús dels remes; un mateix que passa per la vora esquerra del riu y estira una corda agarrada á la mateixa punta del pal de la barca, es l' encarregat de ferla navegar; y com la barca mes prop ó mes lluny de la vora, lo capitè y patró recull ó afloixa la corda, que per això dalt del pal hi ha una curriola aproposit per la maniobra.

Cap sotregada s' experimenta y alló del groxament de la nau, que moltes vegadas se diu, aquí no resulta; mes que un bressol balancejat per l' aigua, es un cos mort posat á terra que no fa moviment.

Las voras del riu cap atractiu ofereixen; passa l' aigua tan á ran de terra, que desde la barca no s' oviu tan sols un principi de paissatge; d' assí d' allá únicament se veuen les cimes de las montanyas conformatse ab los nuvols que avuy cubreixen lo blau espay; pero següent nostra ruta, trobém que d' unes de la mateixa vora del riu, ne surten dos fonts d' aigua fresca y ben clara, á una de las quals s' hi acosta la barca pera omplir tres càntares que porta pera l' consum dels tres mariners y dels passatgers; així es que l' viatje se fa ab certa monotonia y l' ànima acostumada á contemplar tot lo gran, bell é infinit, experimenta un fort desengany.

Pero á la vista d' Amposta s' repesa y reb una ben grata impresió.

Amposta vista desde l' riu y á una distància de mitja hora, sembla que talment s' aixequi al bell mitjà de las ayguas, avuy enterbolinadas, calor de terra, del Ebre; mes á mida que'ns hi acostém se veu que no es pas així; que está assentada demunt de la vora dreta, fent creure que quan los alarbs la construiren, ja que sa fundació s' remonta á aquella fetxe, l' Ebre no correia per son cause actual, lo fet de que las arcadas d' un enderrocat castell que te l' sagell d' aquella època, estigian avuy dia mitjà tapades per les ayguas, y tapades del tot per un mur d' obra. La població está tota volta d' aigua; per una banda l' riu y per altre l' canal.

Una visita feta á corre-cuya difficult sugereix datos pera ferne un articlet y com això 'm succehi á mi, no més puch d' Amposta, com á nota curiosa, que l' excursionista si s' proposés averignar lo número de ganduls que hi ha en lo poble, no trigaria boy gens en saberho: tots se troben á la plassa del Dach de la Victoria a la arribada de la barca. Així m' ho digué y feu ressaltar un company de viatje y fill de Sant Carlos.

* * *

Ja havém pres assiento en la tartana de que parlém al principi; lo cotxero atja al animal ab la tralla y novament fem via en nostre camí. Aquesta vegada las sotregadas produïdes per lo traqueteig del carro ja les sentim; una pedra, un clot, fan que molt sovint donem salts sobre l' cuixí de ploma shont aném assentats, pero la vista també gaudeix més contemplant bonicas horias y bellas campinyas que s' extenen á abdos costats de la carretera.

Rich es lo camp y en ell se pot dir que s' hi cult de tot, alimentat com está per las ayguas del canal de regar de l' Ebre, una branca d' aquell altre famós canal marítim que la Reyal Companyia del Ebre intenta construir pera ferlo navegable fins á Zaragoza, obra maluguanyada, en la qua s' hi gastaren 90 millions de rals, y que no ha portat cap utilitat, puig tan aviat com se construiren los ferrocarrils se deixà de treballar en lo canal que á las horas estava fet fins á mitjà camí d' Amposta á la capital d' Aragó.

Mes la principal riquesa agrícola del país es l' arròs;

en aquest temps las seves rosses espigas destacan sobre lo vert viu y fosch de totes las demés plantas y arbres, y sembla una catifa d' or posada demunt la terra per mà generosa y pròdiga pera aconsolar el suferit pegés.

No son, no obstant, aquestes planurias, les de la Manxa y Castella; se distingeixen las primeras de las d' aquestas últimas, en que així com en aquellas hi destaca bastant sovint la silueta d' algun ó bastants arbres de frufts estimats, en fas darreras no se'n hi veu cap en general y per excepció quan algun n' hi ha, sempre á las voras del canal, son dels que no tenen frufts: olms, freixas y xops.

Y descubrint á cada recolze de la carretera nous paissatges en los que no hi faltava tampoc la silueta d' alguna montanya arribém á la ciutat fundada per lo rey d' Espanya Carles III, Sant Carles de la Ràpita, refugi dels desterrats en algun temps y ahont donà l' crit de via Carles VI lo general Ortega, que procedent de les Balears hi havia desembarcat ab sas tropas y qual crit de rebelió no fou secundat, costant la vida á dit general, que fou afusellat á la plassa de Tortosa.

La entrada á Sant Carlos es una entrada que correspon á una gran ciutat: tots sos carrers son espayosos y les seves cases blanques com lls petxines del mar.

Avuy pera son vehinat es un dia felís y especialment pera la gent de mar.

Després de molts y molts telégramas á la Comandancia y Ministre de Marína, han conseguit lo poguer reprendre las seves tasques de pescar al bou y com la mar es la seva principal riquesa, no preguntéu si n' estan de contents.

L' aspecte de la platja, are al cap vespre es deliciós; lo mar està tranquil, los mariners arreglant los parells y la voreta tota farsida de barquetas que esperan lo esser gronxades per las onas, ignorant ipobretes! que l' seu passeig costará la vida á milers de peixos, grans y petits, com tanibé podría costarlos hi á ells si la mar se posés enfurismada.

No s' parla d' altra cosa que de la bona nova; los més maliciosos no deixan de preguntar si 'ls de varis punts de la gola del Ebre enllá cap á Tarragona no farán cap á las seves ayguas; pero 'ls vells del ofici los hi treuehn aqueits pressentiments assegurantlos hi que no s' despatxarien los papers á las barcas forasteras.

A la badia hi ha dos «escampa-vias»: un de la comandancia pera vigilar que no s' anés á la pesca del bou, quan no hi havia la autorisació y nn de la Companyia arrendataria de tabacos pera vigilar la costa. Allí s' estan los dos quiets.

Ni un alé d' aye respire: ningú diria que estém al dia 2 de Setembre; y aquesta calor, posa dolents, malalts, á no poca gent, principalment á las personas de bonas carns; son malaltias passatgeras y que no cal fer illit, puig consisteixen en uns granets que 'ls surt per tot lo cos y que aquí ne dihém «borradura».

Sant Cugat de la Ràpita 2 Setembre 1897.

SECCIO OFICIAL

Registre civil
del dia 2 de Septembre de 1897.

Naixements

Francisco Amorós Ollé, de Andreu y María.—Ramón Salvadó Pamies, de Ramon y María.

Matrimonis

Jaume Sisquelles Vilà, ab Claudia Sugranyes Monné.

Detuncions

Cap.

SECCIO RELIGIOSA

Sant d' avuy.—Santa Càndida.

CULTS RELIGIOSOS

Santuari de Ntra. Sra. de Misericordia

Avuy dissapte á las sis de la tarde s' cantarà la Salve de costum.

Sant de demà.—Sant Llorens.

SECCIÓ COMERCIAL

Moviment del port de Tarragona

Entrades del dia 2

De Marsella y Barcelona en 4 dies, v. «Cabo Falos» de 1.123 ts., ab efectes, consignat a M. Marià Peres.

De Bilbao y esc. en 20 dies, v. «Cabo Tortosa», de 997 ts., ab efectes, consignat a D. Marià Peres.

De Barcelona en 6 horas, v. «Anselmo», de 457 ts., ab tránsit, consignat als Srs. Filles de B. Lopez.

De Isla Cristina y esc. en 22 dies, llaut «Arrogante» de 44 ts., ab tunyina, consignat a D. Joseph Maria Ricomà.

De Ayamonte y esc. en 24 dies, llaut San Francisco, de 39 ts., ab tunyina, consignat als Srs. Argenté y Rodriguez.

Despatxadas

Pera Cetze, v. «Correo de Cartagena», ab vi.

Pera Bilbao y esc. v. «Cabo Palos», ab carga general.

Pera Marsella y esc. v. «Cabo Tortosa», ab efectes.

Pera Cartagena, pol. gol. «San Pedro», ab farina.

Pera Bilbao y esc. v. «Anselmo», ab carga general.

BARCOS A LA CARGA

Pera Bordeau, Oporto, Helsingfors, Abo, Hangö, Borga, Lovisa, Kotha, Viborg, Fredriksham, Nistad, Raumö, Björneborg, Kristinestad, Vasa, Jakobstad, Gamla, Karleby, Uleaborg, San Petersburg y Reval, y pera Moskow, Warschau y Nischni Nowgorod, a flete corrido via San Petersburg, sortirà d' aquest port del 7 al 8 de Setembre proxim lo vapor rus «Ariadne» que despatxan los señors Boada germans.

J. Marsans Rof

Representant: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA ANNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona á las 4 de la tarde d' ahir:

Interior	64'90	Filipinas	1
Exterior	81'70	Aduanas	96'25
Amortisable	19'12	Cubas 1886	96'75
Frances	16'80	Cubas 1890	80'
Norts	21'95	Obs. 6 0'0	Fransa
Exterior Paris	62'50	Obs. 3 0'0	»
París	31'00	Londres	32'02

Se reben ordres de Bolsa pera Barcelona, Madrid y París.

Descompte de cupons, compra y venda al comptat y per complegat de tota classe de valors, compra de monedas y bitllets de tots los països.

BOELS DE REUS

Cotisacions realitzades en lo dia d' ahir à Barcelona facilitades per lo corredor en aquesta ciutat D. Antoni Demestre.

Interior	64'90	Frances	16'80
Exterior	81'70	Cubas velles	96'25
Colonial	16'80	Cubas novas	80'
Norts	21'95	Aduanas	96'75
Obligacions Alianssas	80'	Obligs. 3 0'0	Fransa

PARIS

GIROS

Cambis corrents en lo dia d' ahir en aquesta plassa facilitats per los corredors de comers D. Joan V. Illes, D. Joan Llauderó Prats y D. Joan V. Illes Vallduví.

Londres 90 sedif. 00'00 diner 8 dñv. 00'00

Paris 8 dñv. 00'00 Marsella 00'00

VALORS LOCALS DINER PAPER OPER.

ACCIONS 0'10 0'10 0'10

Gas Reusense 850 ab 1000

Industrial Harinera 600 ab 1000

Banch de Reus 500 ab 1000

Manufacturera de Algodon 100 ab 1000

C. Reusense de Tramvias, privilegiadas al 5 per cent. 0 000 415

ANUNCIS PARTICULARS

TRASLADO

La pasteleria y Confiteria

LA CONFIANZA

DE C. XIPELI

S' ha trasladat desde la casa que ocupava en la plassa de Prim cantonada al Arrabal de Santa Anna, á la mateixa plassa de Prim número 7, á causa de las continuas exigencias del amo de la casa en que estava instalada.

En lo nou local, se proposa continuar servint á sos països i al pùblic en general ab l' esmero que té acreditada la casa «LA CONFIANZA».

REUS.—Plassa de Prim, 7.—REUS.

Ferrocarril econòmic de Reus a Salou.

Servei de trens que regirà desde l' dia 1 de Setembre de 1897.

SORTIDAS DE REUS.—Matí: 4'10, 6'44, 9'06.

Tarde: 12'35, 2'32, 3'48, 6'20.

SORTIDAS DE SALOU.—Matí: 4'56, 7'32, 10'46.

Tarde: 1'57, 3'12, 5'10. Nit: 7'25.

Las horas se regiran per lo meridià de Madrid.

Imp. de C. Ferrando.—Plassa de la Constitució.

GUIA DEL PASSATJER

SURVEY DE TRENS

SORTIDAS

De Reus á Barcelona 25 y 26 de Novembre
5'04 m. correo (per Villanova y Vilafranca) 4.1. 2.1 y 4.1.
12'11 t. mercancías, segona y tercera.
1'57 t. correo (per Vilanova)
De Barcelona á Reus 525 m. (per Vilafranca).
9'46 m. (per Vilanova).
15'8 t. (per id.).
7'39 t. expres (dimars, dijous y dissaptes).

De Reus á Mora

9'33 m. — 1'04 t. — 3'40 t. — 7'19 y 9'57 nit.

De Mora á Reus

4'21 m. — 8'00 m. — 12'05 t. — 6'04 t. — 7'36 n.

De Reus á Tarragona

8'30 m. — 9'47 m. — 2 t. — 7'04 t.

De Tarragona á Reus

7'30 m. — 12'25 t. — 4'30 t. — 8'20 n.

De Reus á Lleida 8'10 m. — 5'23 t. — 8'10 m. — 5'50 t.

De Reus á Vimbodí

1'28 t. cotxes de 2.1 y 3.1 — 9'53 m. cotxes de 2.1 y 3.1

De Tarragona á Valencia

9'30 m. y 11'30 n. — 11'30 m. y 14'30 n.

De Valencia á Tarragona

14' m. y 6'30 t.

NOTA: Los correos pera Filipinas sortirán de Barcelo-

na lo 7 y 21 de Novembre y 15 y 19 de Desembre del

current any. Los de Cuba surten d'aquesta Administració

lo 7, 17 y 27 de cada mes, correos ordinari.

NOTA: Los correos pera Filipinas sortirán de Barcelo-

na lo 7 y 21 de Novembre y 15 y 19 de Desembre del

current any. Los de Cuba surten d'aquesta Administració

lo 7, 17 y 27 de cada mes, correos ordinari.

Los pobles servits per peatons á les 9'00 m. són

NOTA: A la correspondencia dirigida á Teruel, Andalucía y Extremadura, que s'deposita en los buzones

després de la sortida del correu de Madrid, se li dona

sortida a les 7 de la nit per Tarragona.

ALS PROPIETARIS REUSENSES

Y AL PÚBLIC EN GENERAL

Quan una ciutat com Reus travessa una crisi produïda per la falta de treball entre els firmants que tots en general y cada qual en particular tenen l'obligació de posar de sa part tots los meids de que pugui disposar pera conjurarla. Los firmants doncs, empressaris tots, y be ab reduhida esfera d'acció y práctics en la edificació d'edificis pera conjurar en lo que es fé, a son alcans la crisi perquè atraveisan tots los oficis que intervenen en art de edificar y reparar edificis, no han titubejat ni un moment en presentar als senyors veïns de Reus les següents garantías a fi de què en sa vista se decideixen aquells a edificar o reparar los edificis que tingan á be.

En las obres á jornal lo qui dels quatre dels firmants que estiguin encarregat, de la direcció de las mateixas, després de dirigir los travalls cumplirà son jornal d'oficial mestre de casas, no cobrant per las dos coses más que el jornal de 17 rals.

Aceptarà sens cap reparo los oficials que li indiqui lo propietari y en cas de que ell los tinga d'aprontar, presentarà bons oficials mestre de casas, no cobrant mes que el jornal del oficial o sian 16 rals renunciant á favor del amo de la obra lo ral que per cada oficial venian fins ara percibint los empressaris en concepte de diet de ferramentas.

Compraran los materials ahont lo propietari los hi indiqui que pera la construcció se necessití y en una paraula estarán á las ordres del propietari, que es lo qui paga en totes las obres á jornal.

En las obres que s'efectuin á preu fet los firmants garantisan desde ara la solidid de la construcció y la bondat dels materials que emplearan en la mateixa y presentarán al públic Reusense la seguent tarifa de preus de las unitats d'obra pera que aquest vegi la verdadera rebaixa en los citats preus de construcció y s'decideixin á edificar en son profit y conjuració de la crisi per la que atravessa la ciutat de Reus.

En las obres á preu fet los suscrits s'encarregarán, si així ho desitja lo propietari, de tot lo concernent á la edificació, cerelleria, fusteria y demés articles fins deixar la obra á punt de ser habitada, ó com vulgarment se diu, á entrega de claus.

Los preus á preu fet son com segueix

METRESCUADRATS

Ptas. Cts.

Mur de pedra de 15 centímetres d'espessor en barreja á.	6	15
id. de id. de id. id. en argamassa á.	4	60
id. de id. de rajolas de 30 centímetres en barreja á.	6	08
id. de id. de id. id. en argamassa á.	5	25
id. de id. de id. de 15 id. en barreja á.	3	02
id. de id. de id. id. en argamassa á.	2	62
Envá de cantell doblat.	1	38
id. de id. de tova de 1/4 á.	1	05
id. de id. de id. Comuna á.	0	70
Solera de tres gruixos en barreja á.	3	50
Teulada d' Empressari.	2	83
Trespol reboltons doblats aplana i enrajolat ordinari á.	2	67
Esgraons de 4 palmos 90, 80 centímetres sens escalonera.	1	84
Treix de Canys lis (sense fusta) materials y má d'obra.	1	14
Lluits de Seiera en argamassa.	0	50
id. de id. en barreja en obra.	0	31
id. de id. sen argamassa en obra.	0	50
id. dauidos en murs de pedra.	0	35
id. de guix en reboltons.	0	20
id. de id. en Envá de cantell.	1	75
Colocació y materials del Mosaic de Valencia.	1	25
id. de id. encrostat al foix.	0	85
id. de id. Baldosas del Hospital.	0	75
id. de id. Artificial.	0	75

NOTA: Aquells preus se comprenen sols en edificacions de nova planta y dintre la localitat.

ALTRA: En las reparacions hi haurà molt poques alteracions en los preus segons los metres de cabuda y posició.

ALTRA: Cornises, comunas, cuynas, collocació de pedra picada, motlleres á preus molt redubits.

Los firmants: Joseph Magriñá, primer del Roser, núm. 13 — Joan Rodriguez arrer Sant Francesch, núm. 48 — Francisco Serra, Arrabal baix de Jesús, número 9 — Jaume Norell, carter Sant Celestino, número 32, etc.

LIBERTAD EG

NOTAMOS OI ad atrao

De Barcelona (per Tarragona) 8'30 m.

De id. directo 10'30 m.

De id. id. id. 1'30 t.

De id. ab la correspondencia extranjera (per Picamoixons y descendente de Lleyda) 7'30 t.

De Madrid y Zaragoza 2'30 t.

De Lleyda y Huesca 7'20 t.

NOTA: Los correos pera Filipinas sortirán de Barcelo-

na lo 7 y 21 de Novembre y 15 y 19 de Desembre del

current any. Los de Cuba surten d'aquesta Administració

lo 7, 17 y 27 de cada mes, correos ordinari.

NOTA: Los correos pera Filipinas sortirán de Barcelo-

na lo 7 y 21 de Novembre y 15 y 19 de Desembre del

current any. Los de Cuba surten d'aquesta Administració

lo 7, 17 y 27 de cada mes, correos ordinari.

SORTIDAS

Pera Barcelona á las 5'00 m.

Pera id. á las 2'00 t.

Pera Tarragona, València y Múrcia per S. Vicenç 5 m.

Pera id. id. (per idém) á las 2'00 t.

Pera Tarragona, directe á las 7'00 n.

Pera Lleyda, Huesca, Manresa, Sabadell, Tarrasa y

sus línies á las 8'00 m.

Pera Madrid, Saragossa, Teruel, províncies vascongades y

Castilla, Galícia, Andalucía y Extremadura á las 1'00 t.

Los pobles servits per peatons á les 9'00 m. són

NOTA: A la correspondencia dirigida á Teruel, Andalucía y Extremadura, que s'deposita en los buzones

després de la sortida del correu de Madrid, se li dona

sortida a les 7 de la nit per Tarragona.

BIBLIOTECA REGIONALISTA

LIBRERIA REGIONAL, CARRER DE JESÚS, 31

SECCIÓN CATALANA

«Lo Catalanism», per Valentí Almirall, 10 rals.

«Quadros», per Emili Vilanova, 25 rals.

«Las Didas», per Josep Felip y Codina, 20 rals.

«Cartas Andorranas», per Joseph Aladern, 2 rals.

«Costums típics», per id.

«Alcover», monografia, per id.

«Poesías», per Manel Marinello, 12 rals.

«Oda á Barcelona», per Jascinto Verdaguer, 4 rals.

«Lo Pi de les tres branques», per id.

«L'Aglenyà», per Ramón Masferrer, 2 rals.

«Croquis Pirenencs», per J. Massó Torrents, 12 rals.

«La Fada», per id.

«Catalunya trilingüe», per J. Casas Carbó, 2 rals.

«Anant pel mon», per Santiago Russiñol, 16 rals.

«Les Cròniques catalanes», per Gabriel Turell, 12 rals.

«Obras catalanes», per Josep Ixart, 20 rals.

«Poesías», de Joan Maragall, 8 rals.

«Alades», per Emili Guanyabens, 18 rals.

«Fructidor», drama, per Ignaci Iglesias, 8 rals.

«Montblanc», per Bosch de la Trinxeria, 12 rals.

«Quan jo era noi», per A. de Riquer, 20 rals.

«Música yá yá», per E. Doria y Bonaplata, 12 rals.

«Figura y paisatge», per Narcís Oller, 12 rals.

«Tascant per les Serres», per J. Pons y Mas, 12 rals.

«Espectres», per Enrich Ibsen, 8 rals.

Obras dramáticas de la biblioteca del Teatro Regio, 12 rals.

«Canssons Catalanes», harmoniades per Enrich Moreira, 12 rals.

ra, han sortit:

«Sant Ramón», 2 rals.

«Plany», 2 rals.

«El Maçoudis», per Brunet y Bellet, 4 rals.

ASCENSORES-SIVILLA

HIDRÁULICOS Y ELÉCTRICOS

MONTA CARGAS Y MONTA PLATOS

MOVIDOS POR MOTOR

DE Vapor, de Gas,

Y Á BRAZO

APARATOS ELEVADORES

TODOS SISTEMAS